

Arbeidsdepartementet
Postboks 8019 Dep.
0030 OSLO

Oslo, 28.05.2010
Vår ref: Gry Myklebust/ 10-3817

Deres ref: 201000809-/MAT

Utredning om hvordan høyere utdanning kan bidra til å dekke langsiktige kompetansebehov i arbeids- og velferdsforvaltningen - høring

Det vises til departementets brev av 26. mars 2010 angående høring vedrørende utredning av hvordan høyere utdanning kan bidra til å dekke langsiktige kompetansebehov i arbeids- og velferdsforvaltningen.

HSH er hovedorganisasjonen for handel og tjenester og representerer mer enn 14 000 virksomheter innenfor bredden av handel og private tjenesteytende næringer, herunder privat, høyere utdanningssektor. HSH er aktiv i både sentralt politisk arbeid og konkrete, medlemsrettede aktiviteter for et mer inkluderende arbeidsliv. I denne sammenheng er vi svært opptatt av hvordan det offentlige virkemiddelapparatet i arbeids- og velferdsforvaltningen fungerer. Vi er derfor glad for at det er gjennomført en utredning knyttet til kompetansebehov i forvaltningen på dette området.

HSH mener det er en klar målsetting at flest mulig som kan arbeide skal være i arbeid. Det er viktig at innretningen av oppgaveløsingen i forvaltningen støtter opp under dette målet. Vi er positiv til intensjonen om at det skal legges stor vekt på deltakelsessikring mer enn ren inntektssikring når ytelser tildeles. NAV-reformen stiller nye og store krav til etaten når det gjelder saksbehandling. Større grad av individuell oppfølging av etatens brukere stiller imidlertid også nye krav til saksbehandlerne. For å imøtekomme utfordringene knyttet til at altfor mange står helt eller delvis utenfor arbeidslivet, blir det stadig viktigere at etatens saksbehandlere har god kunnskap om veiledning av brukere. Dette gjelder etter vårt syn særlig jobbveiledning og motivasjonsarbeid for å bistå personer med å komme tilbake til arbeid. Vårt inntrykk er at det fortsatt er en vei å gå før god nok kompetanse på dette området er en realitet. HSH deler oppfatningen av at det er behov for en helhetlig kompetansestrategi i NAV, og at dette forutsetter en kontinuerlig kartlegging av kompetansebehovet. God informasjonsflyt til universitets og høyskolesektoren om dette kompetansebehovet er helt nødvendig i denne sammenheng.

Vi mener utredningen i sin helhet gir en interessant oversikt over utfordringene på området og at funnene i høy grad sammenfaller med HSHs opplevelse av virkeligheten. Det er spesielt interessant å merke seg analysen og forslag knyttet til behovet for samarbeid mellom NAV og utdanningssektoren om eksempelvis

praksisperioder/praksisplasser i ulike studier. HSH er på generell basis pådrivere for økt samarbeid mellom utdanningssystemet og arbeidslivet. God kjennskap til det arbeidslivet man skal ut i, er en vesentlig forutsetning for å forberede elever og studenter godt nok på det som venter etter endt utdanning. Når eventuelle tilpasninger i studier skal skje for å styrke forståelsen for den praktiske hverdagen på et NAV-kontor, er det en viktig forutsetning av dette skjer i nær dialog med utdanningssektoren. Det synes fornuftig å bygge videre på gode eksisterende samarbeidsformer lokalt og regionalt. Vi mener imidlertid det kan være hensiktsmessig at eventuell utvikling av et strukturert opplegg for bruk av praksisplasser skjer med bistand fra sentralt hold. Dette for å sikre felles rammebetingelser slik det påpekes i utredningen, og også fordi dette kan være med å sikre at opplæringen som gis resulterer i en mer ensartet praksis hos eventuelle senere saksbehandlere i NAV. Vår erfaring er at det er lokale variasjoner, både når det gjelder saksbehandlers kompetanse og også hva gjelder praksis for ulike typer ytelser. Det bemerkes på utredningens side 4 og 8 at evne til å utøve skjønn samt juridisk kompetanse også er områder som fanges opp dårligere enn andre i det samlede utdanningstilbudet. Vårt poeng knyttet til lokale variasjoner i praksis kan således også dels ha sammenheng med dette.

HSH har i mange sammenhenger påpekt at det er viktig at arbeidsgivere må anses som en viktig bruker av NAV-systemet. Det er derfor interessant å merke seg at det flere steder i utredningen kommenteres at eksempelvis arbeidslivskunnskap ikke har en fremtredende plass i utdanningene sammenliknet med andre områder. Kunnskap om arbeidslivet er etter HSHs oppfatning av stor betydning for å kunne drive god jobbveiledning og individuell oppfølging med sikte på tilbakeføring i jobb. Med de utfordringene vi står overfor med tanke på høye sykefraværs- og uføretall, bør dette være et satsningsområde ved utvikling av ulike relevante utdanningsløp. Dette er også et område hvor næringslivet bør involveres, blant annet for å bidra med bransjekunnskap og kunne synliggjøre næringslivets behov.

HSH har også i ulike sammenhenger problematisert arbeids- og velferdsforvaltningens IKT-løsninger, og reist spørsmålet om kompetansen innenfor dette området er god nok i forvaltningen. Vi merker oss at også IKT er nevnt som et område hvor kompetanse fanges dårligere opp enn på andre områder i utdanningene. Gode IKT-løsninger og kompetanse er av vesentlig betydning for å holde saksbehandlingstidene nede, og for dårlige løsninger på dette området kan være medvirkende årsaker til at saksbehandlingstidene i NAV i mange tilfeller er for lange.

Vennlig hilsen

HSH

Inger Lise Blyverket / s
leder, Arbeidslivspolitik

Gry Myklebust / s
fagsjef, Arbeidslivspolitik

HSH
Henrik Ibsens gate. 90
P.O. Box 2900 Solli
NO-0230 Oslo
Tel +47 22 54 17 00
Fax +47 22 56 17 00
e-post
info@hsh-org.no
Bankgiro
6030.05, 18543
Org nr. 2
970 134 646 MVA

www.hsh-org.no